

Lynstraalen

Et spændende Skuespil

50
Afdl.

De største Roller
udføres af

50
Afdl.

Ebba Thomsen
og
Cajus Bruun.

Opmærksomheden henledes paa den
effektfulde Iscenesættelse og den
..... stærkt bevægede Handling! .....

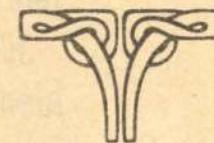
Hovedpersonerne:

Fabrikant Thorsen

Hr. Cagus Bruun

Fru Thorsen

Frk. Ebba Thomsen

1. Hjemmeselskabet
2. Hjemmeselskabet
3. Skab en skabel
4. En uheld
5. Et vigtigt
6. Et telegram
7. Jeg maa afsted straks!
8. Afskeden
9. Pr. Bil.
10. Et Uheld
11. En ufrivillig Pause
12. „Skaf mig en anden Bil!“
13. Den Fremmede
14. Uvejret trækker op
15. Mellem Lynene

Afdelinger.

1. Ved Morgentoilettet
2. Tatoveringen
3. Afsted til Kontoret
4. Et vigtigt Telegram
5. „Jeg maa afsted straks!“
6. Afskeden
7. Pr. Bil.
8. Et Uheld
9. En ufrivillig Pause
10. „Skaf mig en anden Bil!“
11. Den Fremmede
12. Uvejret trækker op
13. Mellem Lynene

- 14. Katastrofen
- 15. Hukommelsen svigter
- 16. I Skovens Gem
- 17. Tørsten plager
- 18. Zigeunerne
- 19. Sonja
- 20. Hjælpen
- 21. Nye Venner
- 22. Den gode Aand
- 23. Længsel
- 24. Zigeunerne udvises
- 25. I Tanker
- 26. Afskeden med Sonja
- 27. Paa egen Haand
- 28. Hjemlös
- 29. Et billigt Nattelogis
- 30. Til Betlerstaven
- 31. „Giv mig lidt Mad?“
- 32. Afvist
- 33. Den sidste Udvej
- 34. Som blind Passager
- 35. Mod Storbyen

- 36. Vildsomme Veje
- 37. Et Hjem i Sorg
- 38. En fortvivlet Idé
- 39. Hvad Sult kan bevirke
- 40. Indbrudet.
- 41. I Nattens Mørke
- 42. „Der er Tyve!“
- 43. Tjeneren alarmeres
- 44. Politiet vaager
- 45. Portrætet
- 46. Gamle Minder
- 47. Hukommelsen vaagner
- 48. Overrasket
- 49. Fader og Datter
- 50. Et Gensyn

Lynstraalen.

Fabrikant Thorsen er en Mand, der kun lever og aander for sin Forretning.

Hans unge Kone og hans lille Datter udgør ganske vist Lyspunktet i hans Liv, men saa snart der er Tale om Forretninger, er Thorsen Fyr og Flamme.

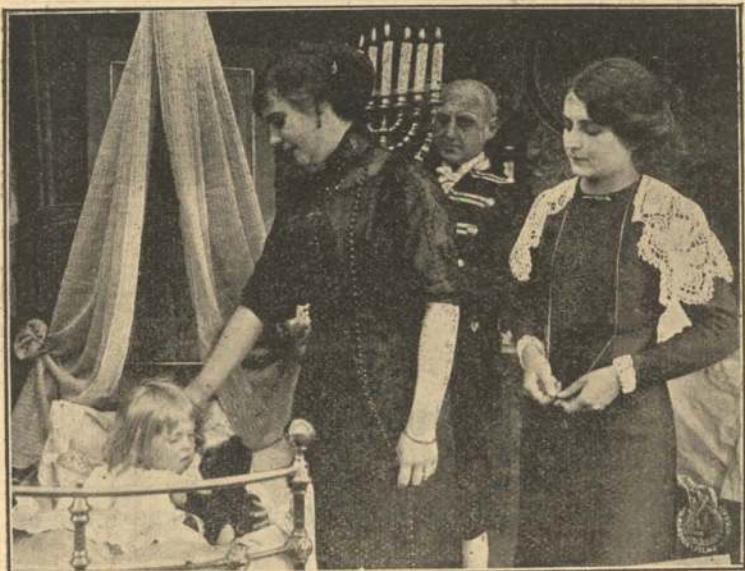
En Dag, da han kommer hen paa Kontoret, modtager han et Telegram, hvori han anmodes om snarest at begive sig til Nabobyen, da hans Nærværelse dér er nødvendig ved en større Forretnings Afslutning.

I en Hast tager han Afsked med sin Kone og sin Datter og begiver sig sammen med sin Sekretær af Sted i sit elegante Automobil. Paa Vejen sker der imidlertid et Uhedl med Bilen. De to Herrer bliver nødt til at ty ind til en Kro, hvor Chaufføren straks giver sig i Færd med at reparere Bilen.

Det vil imidlertid vare flere Timer, inden den efter kan komme i Orden, og da Thorsen ikke vil vente saa længe, faar han en anden Bil skaffet til Veje til at fortsætte Rejsen i.

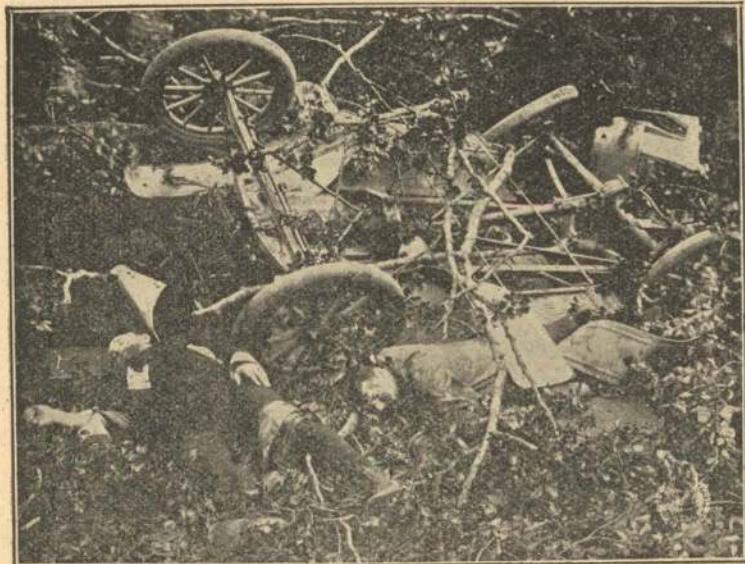
Da han vil af Sted, kommer der en Fremmed, der har en paafaldende Lighed med ham selv, og anmoder om Tilladelse til at køre med, og han faar Tilladelsen.

Men paa Vejen overraskes de af et voldsomt Uvejr.

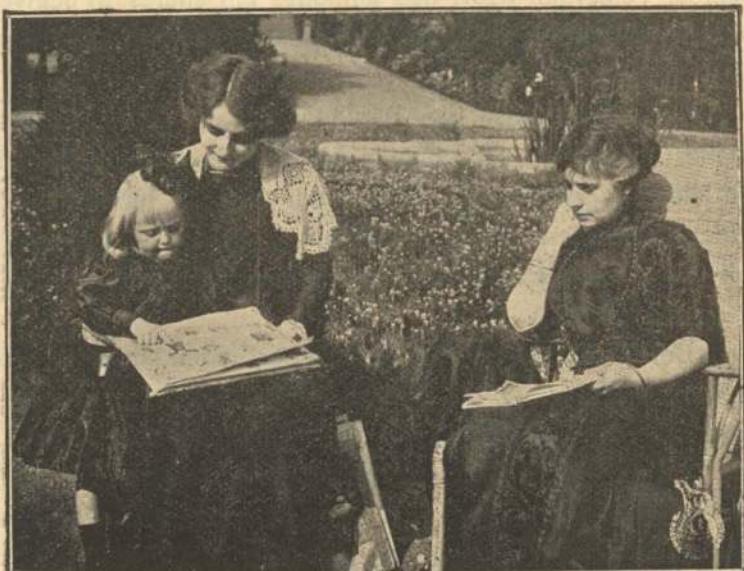
Hendes Øjesten.

Tordenen ruller over Skoven, og Lynene hvisler ned imellem Træerne. Chaufføren nægter at køre videre i et

Efter Katastrofen.

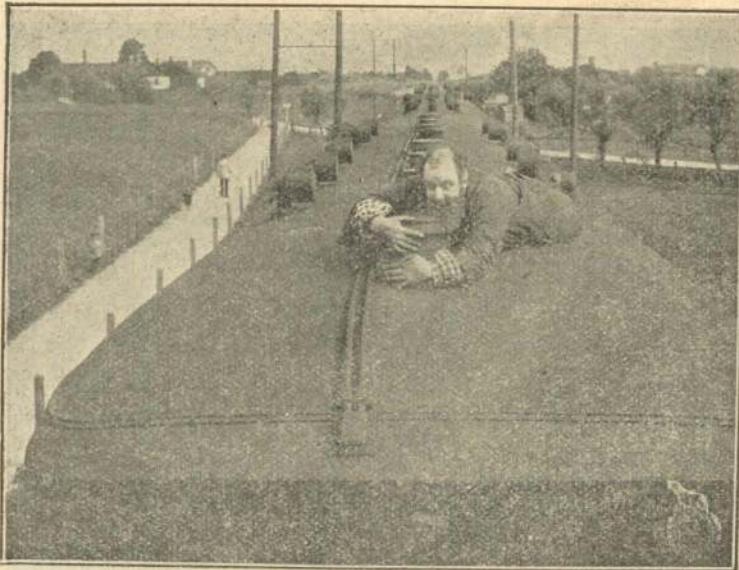
saadant Herrens Vejr, men Thorsen tvinger ham dertil, og videre går det, hastigere og hastigere, gennem den mørke Skov.

Billedbogen studeres.

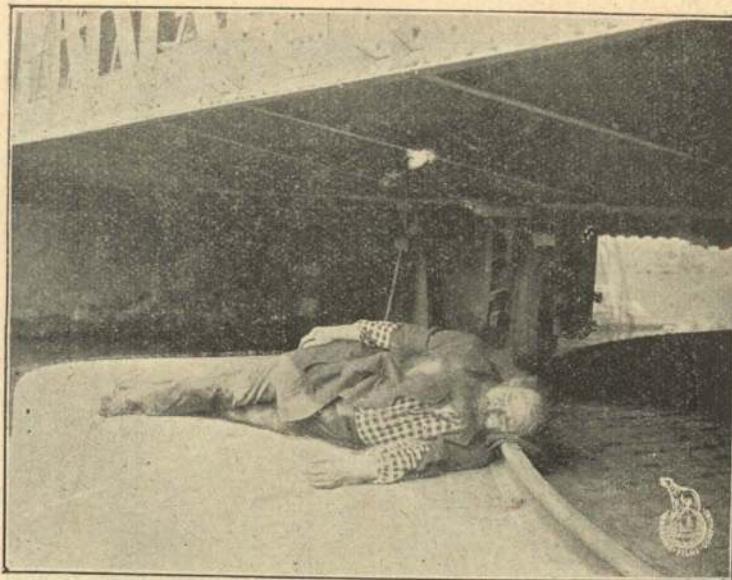

Alvorlige Sekunder.

Som blind Passager.

Pludselig blændes de alle af et mægtigt Lyn, og et tordenlignende Brag høres, et vældigt Træ falder, fældet

Et billigt Nattelogis.

Genkendt.

af Lynet, ned og knuser Bilen. — Thorsen er den eneste, der overlever Katastrofen.

Lykke.

Den Fremmede, Sekretæren og Chaufføren ligger døde under den knuste Bil.

Men det forfærdelige er sket: Thorsen har mistet Hukommelsen! Hvileløs flakker han om i Skoven som et vildt Dyr. Sult og Tørst nager ham, og Klæderne hænger i Laser om ham.

I denne Tilstand finder en ung Zigeunerske, Sonja, ham. Hun alarmerer Lejren, der tager sig af ham og giver ham Mad og Drikke, og i Sonja faar han en trofast Kammerat. Hun plejer og passer ham og søger at opmuntre ham paa alle Maader, men han er stadig lige aandsfraværende. Hukommelsen er og bliver borte.

Thorsen aner dog, at alt ikke er, som det skal være. I enkelte lyse Øjeblikke dukker Erindringen om Fortiden op, og en Dag beslutter han sig til at flygte fra Lejren og søge Lykken paa egen Haand.

Men det gaar ikke saa helt glat.

Mangt og meget maa han gennemgaa, Sult og Nød lider han, men han bærer det altsammen med en englelig Taalmodighed.

Endelig en Dag vil Tilfældet, at han staar udenfor sit Hjem, hvor hans Kone og Datter i over et halvt Aar har begrædt hans formentlige Død. Han aner ikke selv, hvor han er, men Sulten tvinger ham til at bryde ind for at faa Mad. Aldrig saa snart er han kommen inden for, før en Betjent ude paa Gaden har opdaget hans Forehavende og henter Assistance. Ogsaa inde i Huset har Fru Thorsen mærket, at der er noget galt paa Færde, og hun alarmerer skyndsomst Tjenerskabet.

Men inde i Dagligstuen sidder „Tyven“ med et Barneportræt i Haanden, Portrættet af hans lille Datter, og Synet af hende bevirker, at Hukommelsen vender tilbage.

Nu først ved han, hvor han er, og hvem han er.

Politiet og Tjenerskabet stormer ind og anholder ham

og skal lige til at trække af med ham, da hans lille Datter kommer til og genkender ham paa en Tatovering, han har paa Armen.

Og aldrig har vist et Gensyn været mere hjerteligt end Gensynet mellem de to Ægtefæller og den lille Pige hin August Aften.

*Filmen, saavel som dens Plakat- og Program-Tekst
o. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af*

*A/S Fotorama,
Aarhus - København - Kristiania.*

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.

Die Katastrophe.

Fabrikant Thorsen hat nur Interesse für sein Geschäft. Seine junge Frau und seine kleine Tochter sind wohl Lichtpunkte seines Lebens, aber so bald es sich um das Geschäft dreht, vergisst er alles andere. Eines Tages erhält er im Bureau ein Telegramm in welchem er gebeten wird sich in der Nachbarstadt einzufinden, wegen eines grösseren Geschäftes. Schnell verabschiedet er sich von Frau und Tochter und giebt sich mit seinem Sekretär in seinem eleganten Auto nach dort. Unterwegs erleiden sie eine Panne; sie suchen Unterkunft in einem Wirtshaus und der Chauffeur fängt sofort an das Auto zu reparieren. Es wird doch mehrere Stunden dauern, ehe das Auto wieder in Gang gebracht werden kann, und da Thorsen so lange nicht warten will, wird ein anderes Auto herbeigeschafft, in welchem er die Reise fortsetzen kann. Ein Fremder, der dem Fabrikanten sehr ähnlich sieht bittet um Erlaubnis mitzufahren, welches ihm auch eingeräumt wird. Unterwegs werden sie von einem furchtbaren Gewitter überrascht. Der Chauffeur will in solchem Wetter nicht weiter fahren, Thorsen aber will fort und zwingt ihn dazu immer schneller durch den dunklen Wald weiter zu fahren. Plötzlich werden alle von einem gewaltigen Blitz geblendet. Ein furchtbarer Donnerschlag folgt, ein gewaltiger Baum fällt vom Blitz getroffen zu Boden und zerschmettert im Falle das Auto mit seinen Passagieren. Nur Thorsen überlebt die Katastrophe, er hat aber sein Gedächtnis verloren. Wie ein wildes Tier streift er im Walde umher. Er hat Hunger und Durst, und die Kleider sind zerlumpt. In diesem Zustande findet ihn Sonja, eine junge Zigeunerin. Sie bringt ihn zum Zigeunerlager, wo man ihm Essen und Trinken giebt, und sie wird ihm eine treue Freundin. Sie versucht ihn zu erheitern, er bleibt aber immer zerstreut und unruhig. Er kann gar nichts erinnern aber er hat eine Ahnung, dass er nicht

hierher gehört. Auch kommen mitunter schwache Erinnerungen an die Vergangenheit, und er beschliesst vom Lager zu fliehen und das Glück auf eigene Faust zu versuchen. Endlich steht er eines Tages zufällig ausserhalb seines eigenen Hauses, wo seine Frau und seine Tochter schon seit einem Jahre seinen Tod beweinen. Er hat selbst keine Ahnung, dass er vor seinem Heim steht, aber der Hunger zwingt ihn dazu ins Haus einzudringen, um sich Essen zu verschaffen. Indessen hat ein Schutzmänn sein Vorhaben entdeckt und geht um Hilfe zu holen. Im Hause hat auch Frau Thorsen bemerkt, dass etwas nicht in Ordnung ist, und alarmiert die Dienerschaft. Im Wohnzimmer sitzt aber "der Dieb" mit einem Kindeportrait in der Hand, das Portrait seiner kleinen Tochter, und langsam kehrt sein Gedächtnis wieder zurück. Jetzt erst weiss er, wer er ist, und wo er ist. Polizei und Dienerschaft stürmen ein. Sie wollen ihn verhaften, aber die kleine Tochter kommt ein und sie erkennt ihn an eine Tätovierung die er am Arm hat. Und jetzt ist alles Freude über das unerwartete Wiedersehen.

-----oo-----

A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI

KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

KOSMORAMA

ØSTERGADE 26

INDEHAVER · HJALMAR · DAVIDSEN.

F. H. Kristensen's Boattrækkeri, Norregade 30. Telefon 4345

Lynstraalen.

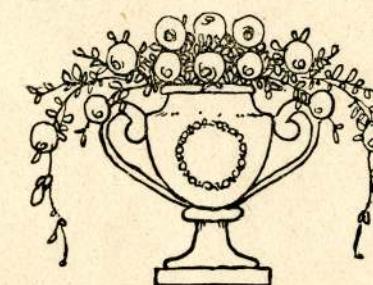
Kinematografisk Sknespil i 2 Akter af Hr. Mogens Falck.

I Hovedrollerne: Hr. Cagus Bruun og Frk. Ebba Thomsen.

Fabrikant Thorsen er en Mand, der kun lever og aander for sin Forretning. Hans unge Kone og hans lille Datter udgør ganske vist Lyspunktet i hans Liv, men saasnart der er Tale om Forretninger, er Thorsen Fyr og Flamme. En Dag, da han kommer hen paa Kontoret, modtager han et Telegram, hvori han anmodes om snarest at begive sig til Nabobyen, da hans Nærværelse dér er nødvendig ved en større Forretnings Afslutning. I en Hast tager han Afsked med sin Kone og sin Datter og begiver sig sammen med sin Sekretær afsted i sin elegante Bil. Men paa Vejen sker der et Uhedl med Bilen, saa de bliver nødt til at ty ind til en Kro, hvor Chaufføren straks giver sig i Færd med at reparere den. Det vil imidlertid vare flere Timer, inden den etter kan komme i Orden, og da Thorsen ikke vil vente saa længe, faar han en anden Bil skaffet til Veje til at fortsætte Rejsen i. Da han vil af Sted, beder en Handelsrejsende, der har spist sin Mad i den samme Kro, om Tilladelse til at køre med, hvilket han ogsaa faar. Men paa Vejen overraskes de af et voldsomt Uvejr. Tordenen ruller over Skoven og Lynene hvisler ned imellem Træerne. Chaufføren nægter at køre videre i et saadant Herrens Vejr, men Thorsen tvinger ham dertil, og videre gaar det, hastigere og hastigere, gennem den mørke Skov. Pludselig blændes de alle af et mægtigt Lyn, og et tordenlignende Brag høres, et vældigt Træ falder, fældet af Lynet, og knuser Bilen. Thorsen er den eneste, der overlever Katastrofen. Den Fremmede, Sekretæren og Chaufføren ligger døde under den knuste Bil. Men det forfærdelige er sket: Thorsen har mistet Hukommelsen ved Lynnedslaget. Hvilelos flakker han om i Skoven som et vildt

Dyr. Sult og Tørst nager ham, og Klæderne hænger i Laser om ham. I denne Tilstand finder en ung Zigeunerske ham. Hun allarmerer Lejren, der tager sig af ham og giver ham Mad og Drikke, og i den unge Zigeunerske faar han en trofast Kammerat. Hun plejer og passer ham og søger at opmuntre ham paa alle Maader, men han er stadig lige trist og drømmende — Hukommelsen er og bliver borte. Thorsen aner dog, at alt ikke er, som det skal være. I enkelte lyse Øjeblikke dukker Erindringen om Fortiden op, og en Dag beslutter han sig til at flygte fra Lejren og søge Lykken paa egen Haand. Men det gaar ikke saa helt glat. Mangt og meget maa han gennemgaa, Sult og Nød lider han, men han bærer det altsammen med Taalmodighed.

Endelig en Dag vil Tilfældet, at han staar udenfor sit Hjem, hvor hans Kone og Datter i over et halvt Aar har begrædt hans formentlige Død. Han aner ikke selv, hvor han er, men Sulten tvinger ham til at bryde ind for at faa Mad. Aldrig saa snart er han kommen indenfor, før en Betjent ude paa Gaden har opdaget hans Forehavende og henter Assistance. Ogsaa inde i Huset har Fru Thorsen mærket, at der er noget galt paa Færde, og hun allarmerer slyndsomst Tjenerskabet. Men inde i Dagligstuen sidder »Tyven« med et Barneportræt i Haanden, Portrættet af hans lille Datter, og Synet af hende bevirker, at Hukommelsen vender tilbage. Nu først ved han, hvor han er og hvem han er. Politiet og Tjenerskabet stormer ind og anholder ham og skal lige til at trække af med ham, da hans lille Datter kommer til og genkender ham paa en Tatovering, han har paa Armen. Og aldrig har vist et Gensyn været mere hjerteligt, end Gensynet mellem de to Ægtfæller og den lille Pige.

NORDISK FILMS.

HIS LOST MEMORY.

Released
November
2nd.

Approx.
length
2171 feet.

THE LOTTERY PRIZE.

Released November 2nd.

Approx. length 813 feet.

JOHN TAKES HIMSELF OFF.

Released November 2nd.

Approx. length 965 feet.

NORDISK FILMS COMPANY,

25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

Phone : CITY 172.

Telegrams : "NORFILCOM WESTRAND, LONDON."

HIS LOST MEMORY.

Success follows upon success and the Nordisk Films Company have adequately proved this by capping "Fire at Sea" with "His Lost Memory," which, like its predecessor, is intensely dramatic and has an equally exciting finale. Not only is the acting most brilliant, but the scenic effects and the staging are incomparable.

Novelty finds a place in this subject, adding rather than detracting from what is undoubtedly one of the most sensational picture portrayals of the coming season. Part of the film was taken in a vast wood during a terrific storm; a flash of lightning illuminates the whole landscape, a monarch of the forest is stricken, and down it crashes upon a passing motor car.

Nothing like this has ever been successfully attempted before, and therefore it may be confidently anticipated that this film will be accorded an even more cordial reception among picture theatre habitues than that given to the previous features of the Nordisk Company.

THE STORY.

Mr. Thompson, a wealthy and influential merchant, has a strange device tattooed on his arm, and one morning he picks up his little daughter, and showing her the marks upon his arm, he recites a page of his life's history, accounting for the presence of the design. Soon after, he leaves his family to go to his office, where close upon his arrival, a clerk brings in a telegram. Scanning this through, he learns that Brown and Harrison, a firm of bankers to whom he has loaned considerable money, are on the verge of bankruptcy consequent upon a large forgery, and that his presence, as the biggest creditor, is needed immediately at a town some distance away. At first Mr. Thompson is inclined to treat the matter as unworthy of notice, but upon the receipt of a second frantic call, he decides to motor over to the town in question. Immediately he returns home, orders his car to be brought round and garbs himself in attire suitable to a long journey. Bidding a hurried adieu to his wife and child, Thompson, accompanied by his chief clerk, sets out for the race against time, and from the pace which the car soon attains, it is evident that the chauffeur has received instructions to set speed limits at nought. Fortune, however, frowns upon the travellers,

for before they have covered half the distance the car breaks down and the mechanic states that it will take six hours to repair it. An inn is found, and the merchant asks the landlord where he can procure another vehicle. The ostler is called in and is given instructions to ride to a near by garage and hire a car. The man, stimulated by the promise of a good tip, urges his horse onwards as fast as possible and ere long the expectant Thompson finds a powerful touring car at the door. He and his clerk jump into it and are about to drive away when another patron of the inn—who, by the way, bears a marked resemblance to the merchant—steps up to the latter and says that, as he has to go in the same direction, he would willingly pay half if he may be allowed to accompany them. This is agreed to, and jumping in, the car dashes off. The route lies through a dense forest, but just as the outskirts are reached, ominous clouds are noticed ahead and a storm is feared. The tempest breaks and the roads become almost impassable. Deeper and deeper into the wood the car penetrates, while the gale redoubles its fury and vivid flashes of lightning play ceaselessly upon the trees. At length the chauffeur says he cannot go further, but Thompson

urges him on, and the car is once again set in motion. Shortly after, the lightning strikes a magnificent tree, which staggers a little and then crashes to the ground. The sound of tortured wood and the smashing of branches are drowned by a roll of thunder, and their eyes blinded by the incessant rain, the occupants of the car fail to discover their danger until too late, and the next second the motor is a mass of twisted ironwork beneath the wrecked monarch of the forest. As if in derision of its fell work, the gale rages on until, exhausted in its own fury, it slowly subsides, and only a soft sighing through the trees is heard, as though the wind is breathing a requiem for the souls of the victims of the Storm God.

When the car turned over, however, Thompson was flung out, and consequently, while the others were killed, he merely remained unconscious. At length he revives, but his memory has become impaired and he remembers nothing of his former life. Fate has yet

Meanwhile, Mrs. Thompson has buried the body of the man she believes to be her husband, and she prepares to devote her life to her child. Time does not lessen her grief, for twelve months later she is seen softly sobbing over a photo. Far away, Thompson feels a strange dissatisfaction at the life he is leading, and ere long he announces his intention of leaving the tribe.

Despite all the objections raised, he goes off until he arrives at a railway station. Here a waiting train bound for a station, the name of which shouted by a porter stirs faint memories in his brain, gives him an idea, and when no one is looking, he creeps through the gate and climbs on to the roof of the rear carriage. In this fashion he is carried many miles, until certain scenery strikes yet another chord in his memory. Off he drops and despite a few bruises, he remains unhurt. Following the dictates of instinct, he wanders across the fields until he arrives at his home town, where he

another unkind card to play, for the fickle jade drives her victim through the woods until he is hopelessly lost. Meanwhile, Thompson's own chauffeur has repaired his car and follows his master through the forest. To his horror he finds the wrecked motor, and seeing the silent form of the man so like Thompson, he jumps to the conclusion that it is the latter who is dead. He drives back to the nearest telegraph office and soon the wires are flashing their message of pain to Mrs. Thompson, who is almost heartbroken.

Meanwhile her husband has dragged his faltering footsteps to a river, where tired nature asserts itself and he drops to the ground. Thus he is found by a pretty and tender-hearted little gipsy girl, who calls up the rest of her tribe. Greatly misjudged, the nomads prove to be a kindly race, and under their solicitous ministrations Thompson regains consciousness. To all their questions he gives the same answer, "I cannot remember," and the tribe accept him as one of their members, taking him with them when they move, at the orders of the police, to a far-distant neighbourhood.

(COPYRIGHT.)

RELEASED NOVEMBER 2nd.

Code — "MEMORY."

APPROXIMATE LENGTH 217 ft.

Price per foot, 5d.

The Lottery Prize.

A breezy little comedy, with a most original finish.

Nora, a pretty servant girl, is the recipient of a letter stating that she is the winner of the first prize in the Grand National Lottery. Overjoyed at the news, she hurries off to obtain her winnings, which amount, so the miserly old lottery agent tells her, to £100. Thrusting the notes into a spacious handbag, Nora sets off to make some purchases. Everywhere her presence evokes mirth; this poorly-clad servant girl who, with the air of a duchess, orders dress after dress, and scatters money broadcast. But, alas, Nora's joy is short-lived. Loaded with parcels and radiantly happy, she is suddenly accosted by a detective who, hastily summoned by the manager of one of the large emporiums where Nora has been shopping, is given to understand that the fair client is a thief. Nora is voluble and she at length pre-

vails upon the sleuthhound to accompany her back to the offices of the lottery agent. Here a surprise awaits them, for the agent, trading upon the unsophisticated nature of his client, had misrepresented the amount of the prize. The sudden appearance of Nora, accompanied by a severe-looking detective, unnerves the old miser who, before either the detective or the girl can say anything, exclaims that he has made an error. He explains, that the amount the young lady has really won is not £100, but is £1,000. The notes quickly change hands and the unfortunate 'tec sees his mistake. Profuse are his apologies, but Nora quickly forgives him, and so all ends well. The last we see of Nora is a beaming little person frantically waving adieu to the smiling detective.

RELEASED NOVEMBER 2nd.

Code—"LOTTERY."

APPROXIMATE LENGTH 813 ft.

John Takes Himself Off.

A smart comedy, replete in humorous situations.

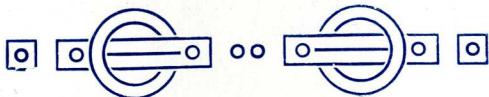
John, our old friend of the rotund proportions, has become the pillar of the National Army, and his broad chest—his enemies would call it fat—has awakened the call of love in the tender heart of Mary, a local cook. Thus we find that our soldier boy arranges to meet his charmer—she of the culinary utensils—in the evening, and as evidence of his fearlessness, we see he states he will seek leave, but if that be refused, he will brave the consequences and meet her without. He asks for the evening off, but this is refused. He drops the letter from Mary and this, finding its way into the hands of his commanding officer, a sergeant is detailed to watch him. John steals away after "lights out," and by means of a rope, meets his *amorata*. The sergeant is on the trail, however, and when he appears John is forced to seek refuge under the table, where his officer absent-mindedly pours a bottle of wine over him. Our hero

finds his superior popping up at every conceivable moment and taking away Mary. Our hero thinks it is time he returned, and he wends his way to the barrack wall. He climbs up the rope, only to descend again when he finds a fierce dog crouching at the top. Halfway down, the sergeant, who was responsible for the dog's presence, cuts the rope, and John falls into the lake at the foot of the wall. Dragged out by Mary, he regains his quarters by means of a ladder, but another shock awaits him when he attempts to tumble into bed, for he finds the sergeant is in it waiting for him. To add to his other troubles there comes a term of "cells," but valiant Mary now takes a hand and, threatening to tell his wife how he made love to her, she forces the sergeant to release her lover, who is once again restored to happiness.

RELEASED NOVEMBER 2nd.

Code—"JOHN."

APPROXIMATE LENGTH 965 ft.

Lynstrålen -

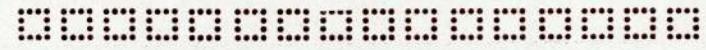
Ein Blitz in dunkler Nacht

BERLIN SW48
Teleg.-Adr.: „Nordfilm“

Nordische Films Co.
G. m. b. H.

Friedrichstraße 13
Telephon: Mpl., Nr. 10191

Ein Blitz in dunkler Nacht.

Fabrikant Thorsen hat nur Interesse für sein Geschäft. Seine junge Frau und seine kleine Tochter sind wohl Lichtpunkte seines Lebens, aber so bald es sich um das Geschäft dreht, vergißt er alles andere. Eines Tages erhält er im Bureau ein Telegramm in welchem er gebeten wird, sich in der Nachbarstadt einzufinden, wegen eines größeren Geschäfts. Schnell verabschiedet er sich von Frau und Tochter und begibt sich mit einem Sekretär in seinem eleganten Auto nach dort. Unterwegs erleiden sie eine Panne; sie suchen Unterkunft in einem Wirtshaus und der Chauffeur fängt sofort an, das Auto zu reparieren. Es wird doch mehrere Stunden dauern, ehe das Auto wieder in Gang gebracht werden kann, und da Thorsen so lange nicht warten will, wird ein anderes Auto herbeigeschafft, in welchem er die Reise fortsetzen kann. Ein Fremder, der dem Fabrikanten sehr ähnlich sieht, bittet um Erlaubnis, mitzufahren, welche ihm auch eingeräumt wird. Unterwegs werden sie von einem furchtbaren Gewitter überrascht. Der Chauffeur will in solchem Wetter nicht weiter fahren, Thorsen aber will fort und zwingt ihn dazu, immer schneller durch den dunklen Wald weiter zu fahren. Plötzlich werden alle von einem gewaltigen Blitz geblendet. Ein furchtbarer Donnerschlag folgt, ein gewaltiger Baum fällt vom Blitz getroffen zu Boden und zerschmettert im Falle das Auto mit seinen Passagieren. Nur Thorsen überlebt die Katastrophe, er hat aber sein Gedächtnis verloren. Wie ein wildes Tier streift er im Walde um-

her. Er hat Hunger und Durst, und die Kleider sind zerlumpt. In diesem Zustande findet ihn Sonja, eine junge Zigeunerin. Sie bringt ihn zum Zigeunerlager, wo man ihm Essen und Trinken gibt, und sie wird

ihm eine treue Freundin. Sie versucht ihn zu erheitern, er bleibt aber immer zerstreut und unruhig. Er kann sich an garnichts erinnern, aber er hat eine Ahnung, daß er nicht hierher gehört. Auch kommen mitunter schwache Erinnerungen an die Vergangenheit, und er beschließt, vom Lager zu fliehen und das Glück auf eigene Faust zu versuchen. Endlich steht er eines Tages zufällig außerhalb seines eigenen

Hauses, wo seine Frau und seine Tochter schon seit einem Jahre seinen Tod beweinen. Er hat selbst keine Ahnung, daß er vor seinem Heim steht, aber der Hunger zwingt ihn dazu, ins Haus einzudringen, um sich Essen zu verschaffen. Indessen hat ein Schutzmann sein Vorhaben entdeckt und geht, um Hilfe zu holen. Im Hause hat auch Frau Thorsen bemerkt, daß etwas nicht in Ordnung ist, und alarmiert die Dienerschaft. Im Wohnzimmer sitzt aber „der Dieb“ mit einem Kinderportrait in der Hand, das Portrait seiner kleinen Tochter, und langsam kehrt sein Gedächtnis wieder zurück. Jetzt erst weiß er, wer er ist, und wo er ist. Polizei und Dienerschaft stürmen ein. Sie wollen ihn verhaften, aber die kleine Tochter kommt herein und sie erkennt ihn an einer Tätowierung, die er am Arm hat. Und jetzt ist alles Freude über das unerwartete Wiedersehen.

Preis: M. 890.— Erscheinungstag: 2. November

Am gleichen Datum:

Ein angenehmer Tertum

Preis: Mk. 270.— Komödie

K A T A S T R O F E N.

Fabrikant Thorsen er en Mand, der kun lever og aander for sin Forretning. Hans unge Kone og hans lille Datter udgør ganske vist Lyspunktet i hans Liv, men saasnart der er Tale om Forretninger, er Thorsen Fyr og Flamme. En Dag, da han kommer hen paa Kontoret, modtager han et Telegram, hvori han anmodes om snarest at begive sig til Nabobyen, da hans Nærværelse der er nødvendig ved en større Forretnings Afsluthæng. I en Hast tager han Afsked med sin Kone og sin Datter, og begiver sig sammen med sin Sekretær afsted i sin elegante Bil. Men paa Vejen sker der et Uhedl med Bil'en, saa de bliver nødt til at ty ind til en Kro, hvor Chaufføren strax giver sig i Færd med at reparere Bilen. Det vil imidlertid være flere Timer, inden den atter kan komme i Orden, og da Thorsen ikke vil vente saa længe, faar han en anden Bil skaffet til Veje til at fortsætte Rejsen i. Da han vil af Sted, kommer der en Fremmed, der har en paafaldende Lighed med ham selv, og anmoder om Tilladelse til at køre med, og han faar Tilladelsen. Men paa Vejen overraskes de af et voldsomt Uvejr. Tordenen ruller over Skeven, og Lynene hvisler ned imellem Træerne. Chaufføren nægter at køre videre i et saadant Herrens Vejr, men Thorsen tvinger ham dertil, og videre gaar det, hastigere og hastigere, gennem den mørke Skov. Pludselig blændes de alle af et mægtigt Lyn, eg et tordenlignende Brag høres, et vældigt Træ falder, fældet af Lynet, ned og knuser Bilen. Thorsen er den eneste, der overlever Katastrofen. Den Fremmede, Sekretæren og Chaufføren ligger døde under den knuste Bil. Men det forfærdelige er sket: Thorsen har mistet Hukommelsen. Hvileløs flakker han om i Skoven som et vildt Dyr. Sult og Tørst nager ham, og Klæderne hænger i Laser om ham. I denne Tilstand finder en ung Zigeunerske, Sonja, ham. Hun alarmerer Lejren, der tager sig af ham og giver ham Mad og Drikke, og i Sonja faar han en trefast Kammerat. Hun plejer og passer ham og søger at opmuntre ham paa alle Maader, men han er stadig lige aandsfraværende.

Hukommelsen er og bliver borte. Thorsen aner dog, at alt ikke er, som det skal være. I enkelte lyse øjeblikke dukker Erindringen om Fortiden op, og en Dag beslutter han sig til at flygte fra Lejren og søge Lykken paa egen Haand. Men det går ikke saa helt glat. Mangt og meget maa han gennemgaa, Sult og Nød lider han, men han bærer det altsammen med en englelig Taalmodighed.

Endelig en Dag vil Tilfældet, at han staaer udenfor sit Hjem, hvor hans Kone og Datter i over et halvt Aar har begrædt hans formentlige Død. Han aner ikke selv, hvor han er, men Sulten tvinger ham til at bryde ind for at faa Mad. Aldrig saa snart er han kommen inden for, før en Botjent ude paa Gaden har opdaget hans Forehavende og henter Assistance. Ogsaa inde i Huset har Fru Thorsen mørket, at der er noget galt paa Førde, og hun alrmorerer skyndsomst Tjenereskabet. Men inde i Dagligstuen sidder "Tyven" med et Barneportræt i Haanden, Portrættet af hans lille Datter, og Synet af hende bevirker, at Hukommelsen vender tilbage. Nu først ved han, hvor han er, og hvem han er. Politiet og Tjenereskabet stormer ind og anholder ham, og skal lige til et trække af med ham, da hans lille Datter kommer til og genkender ham paa en Tatovering, han har paa Armen. Og aldrig har vist et Gensyn været mere herteligt, end Gensynet mellem de to Egtfæller og den lille Pige hin August Aften.

- - - o o O O o o - - -

A/s NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: "Nordfilm".

Telephon Amt IV 10191.

Jour de programme: le 2 Novembre 1912

LA CATASTROPHE.

Le fabricant M. Thompson se livre tout entier à ses affaires. Il est vrai que sa jeune femme et sa petite fille font la joie de sa vie, mais aussitôt qu'il s'agit de son commerce, il est tout feu. Un jour il reçoit un télégramme par lequel il est prié de se rendre à la ville voisine, où sa présence est indispensable à cause d'une affaire importante. Vite il embrasse sa femme et sa petite fille et part avec son secrétaire dans son élégant automobile, mais en route ils ont une panne, et sont obligés de se réfugier dans une auberge où le chauffeur se met immédiatement à réparer l'automobile. Cependant jugeant que la réparation demandera plusieurs heures, l'impatient fabricant fait venir un autre auto pour continuer de suite le voyage. Juste au moment de monter en voiture, il est accosté par un monsieur qu'il ne connaît pas, et qui a une ressemblance frappante avec lui. Ce monsieur le prie de lui accorder une place dans sa voiture, à quoi M. Thompson consent de bonne grâce. En route ils sont surpris par un terrible orage. Le tonnerre gronde la forêt, et les éclairs se succèdent. Le chauffeur déclare qu'il est impossible de continuer la route par cet affreux temps, mais le fabricant l'y force, et se conformant à l'ordre de son maître il lance sa voiture à toute vitesse à travers la sombre forêt. Tout à coup ils sont tous éblouis par un grand éclair suivi d'un puissant éclat de tonnerre, et un énorme chêne tombe, frappé par la foudre sur l'automobile et les voyageurs. L'étranger, le secrétaire et le chauffeur sont écrasés par la voiture. Seul M. Thompson échappe comme par un miracle à la mort, mais le terrible choc lui a fait perdre complètement la mémoire. Comme une bête traquée par les chasseurs il court la forêt, souffrant de faim et de soif, et ses habits sont en lambeaux.

C'est dans cet état pitoyable que Sonia, une petite bohémienne

le trouve un jour. Elle court chercher du secours auprès des romichels qui reçoivent le malheureux dans leur camp, lui prodiguent leurs soins, et lui donnent à manger et à boire, et Sonia ne tarde pas à lui devenir une aimable compagne. Elle fait de son mieux pour l'égayer mais il reste toujours distrait et taciturne, et sa mémoire ne lui revient toujours pas. Pourtant M. Thompson a comme la sensation de se trouver dans un milieu étranger. Il a parfois des moments de lucidité, où il se rappelle vaguement le passé, et un jour il quitte le camp pour reprendre sa vie errante, souffrant de soif et de faim. Au bout de maintes péripéties, le hasard veut qu'il s'arrête un jour devant sa propre maison, où sa femme et petite fille déplorent depuis six mois sa mort. Il ne se rend pas compte où il est, et poussé par la faim, il se glisse dans la maison dans l'espoir de trouver de quoi manger. Cependant à peine y est-il entré qu'un sergent de ville qui a suivi ses mouvements et qui croit avoir affaire à un voleur, court chercher du secours.

Dans la maison, Mme Thompson qui s'est également aperçue qu'il se passe quelque chose d'extraordinaire appelle les domestiques. Cependant dans le salon "le voleur" est tranquillement assis, un portrait d'enfant à la main: le portrait de sa petite fille, et à sa vue la mémoire lui revient subitement. Maintenant il sait qui il est, et où il se trouve. La police et les domestiques se précipitent dans la chambre; il est arrêté, et on est sur le point de l'emmener, quand sa petite fille entre et le reconnaît à un tatouage qu'il a sur le bras.

Jamais l'émotion de se revoir après une longue séparation n'a été plus grande qu'entre ces époux et leur enfant.

- - - o o o o o - - -

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

